

237**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 26 lutego 2008 r.

w sprawie sposobu i trybu zwalczania choroby pęcherzykowej świń²⁾

Na podstawie art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz poz. 625, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia częściowo wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającej ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń (Dz. Urz. WE L 62 z 15.03.1993, str. 69, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 71, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830 oraz z 2007 r. Nr 133, poz. 920.

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb postępowania przy:
  - a) podejrzeniu choroby pęcherzykowej świń, zwanej dalej „chorobą”,
  - b) stwierdzeniu choroby;
- 2) rodzaj próbek pobieranych do badań diagnostycznych oraz sposób ich pobierania i wysyłania;
- 3) środki stosowane przy zwalczaniu choroby, w tym sposób i warunki określenia ogniska choroby, obszaru zapowietrzonego lub zagrożonego;
- 4) procedury czyszczenia i odkażania;
- 5) sposób i tryb postępowania przy wygaszaniu ogniska choroby;
- 6) warunki i sposób ponownego umieszczania świń w gospodarstwach;
- 7) wymagania niezbędne do uznania terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub regionu położonego na tym terytorium za urzędowo wolne od choroby oraz szczegółowy tryb tego uznawania.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) okres inkubacji — czas, jaki upłynął od zakażenia do wystąpienia objawów klinicznych choroby, nie dłuższy jednak niż 28 dni;
- 2) stwierdzenie choroby — wykrycie przez powiatowego lekarza weterynarii choroby w gospodarstwie, w którym:
  - a) został wyizolowany w próbkach pobranych od świń lub z ich otoczenia czynnik zakaźny wywołujący chorobę lub
  - b) uzyskano dodatni wynik badania serologicznego przeprowadzonego na próbkach pobranych od świń utrzymywanych w gospodarstwie i u świń tych występują objawy kliniczne choroby, lub
  - c) występują objawy kliniczne choroby u świń albo uzyskano dodatni wynik badania serologicznego lub istnieje bezpośredni związek epizootyczny z ogniskiem choroby, lub
  - d) ponownie uzyskano dodatni wynik badania serologicznego przeprowadzonego po upływie co najmniej 28 dni od dnia przeprowadzenia po raz pierwszy badania serologicznego, którego wynik był dodatni.

§ 3. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu wystąpienia choroby w gospodarstwie, podejmuje niezwłocznie czynności mające na celu stwierdzenie albo wykluczenie choroby oraz zapobieżenie szerzeniu się choroby, w szczególności:

- 1) przeprowadza:
  - a) dochodzenie epizootyczne,
  - b) badanie kliniczne świń podejrzanych o chorobę lub zakażenie;

- 2) pobiera próbki do badań diagnostycznych w sposób określony w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾ i wysyła je do laboratorium, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842);

- 3) nakazuje:

- a) posiadaczowi świń sporządzenie i aktualizowanie spisu wszystkich świń w gospodarstwie, w którym jest podawana liczba świń padłych, świń podejrzanych o chorobę lub zakażenie, a także liczba świń urodzonych od dnia podejrzenia wystąpienia choroby, i kontroluje ten spis podczas każdej wizyty w gospodarstwie,
- b) zamknięcie świń w pomieszczeniach w miejscu uniemożliwiającym kontakt z pozostałymi gatunkami zwierząt utrzymywanych w gospodarstwie,
- c) zabezpieczenie produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych ze świń w okresie między prawdopodobnym wprowadzeniem choroby do gospodarstwa, ustalonym na podstawie dochodzenia epizootycznego, a zgłoszeniem podejrzenia wystąpienia choroby, w sposób uniemożliwiający szerzenie się choroby i sprawuje nadzór nad tym zabezpieczeniem,
- d) stosowanie, w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia, w wejściach i wyjściach, we wjazdach i wyjazdach z gospodarstwa oraz z pomieszczeń lub innych miejsc, gdzie są utrzymywane świny, mat odkażających nasączonych wskazanymi przez niego produktami biobójczymi w rozumieniu przepisów o produktach biobójczych, zwanych dalej „produktami biobójczymi”,
- e) zniszczenie zwłok świń oraz ubocznych produktów zwierzęcych pochodzących od tych świń, w sposób określony w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1774/2002”;

- 4) zakazuje bez jego zgody:

- a) wprowadzania do gospodarstwa i wyprowadzania z gospodarstwa świń oraz zwierząt z gatunków innych niż świny,

⁴⁾ Decyzja Komisji 2000/428/WE z dnia 4 lipca 2000 r. ustanawiająca procedury diagnostyczne, metody pobierania próbek i kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia i diagnostyki różnicowej choroby pęcherzykowej świń (Dz. Urz. WE L 167 z 07.07.2000, str. 22; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29, str. 247).

- b) przemieszczania osób i środków transportu do gospodarstwa oraz z gospodarstwa, w którym są utrzymywane świnie podejrzane o chorobę lub zakażenie,
- c) przemieszczania z gospodarstwa zwłok świń, produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych ze świń, ubocznych produktów zwierzęcych pochodzących od świń, materiału biologicznego świń, pasz, ściółki, nawozów naturalnych w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu, zwanych dalej „nawozami naturalnymi”, oraz przedmiotów i sprzętu, które mogłyby spowodować rozprzestrzenianie czynnika zakaźnego wywołującego chorobę.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, w uzasadnionych przypadkach, może wyrazić zgodę na przemieszczanie się osób lub wprowadzanie do gospodarstwa i wyprawianie z gospodarstwa zwierząt z gatunków innych niż świnie, produktów pochodzenia zwierzęcego, ubocznych produktów zwierzęcych, zwłok zwierzęcych, materiału biologicznego, pasz, ściółki, nawozów naturalnych oraz przedmiotów i sprzętu, które mogłyby spowodować rozprzestrzenianie czynnika zakaźnego wywołującego chorobę, określając sposób postępowania uniemożliwiający dalsze jego rozprzestrzenianie.

3. Powiatowy lekarz weterynarii może zastosować środki, o których mowa w ust. 1, w innych gospodarstwach, jeżeli położenie tych gospodarstw, ukształtowanie terenu, na którym się znajdują, lub kontakt z gospodarstwem, o którym mowa w ust. 1, wskazują na możliwość przeniesienia choroby do tych gospodarstw.

4. Środki określone w ust. 1 stosuje się w gospodarstwie, o którym mowa w ust. 1, i gospodarstwach, o których mowa w ust. 3, do czasu wykluczenia choroby przez powiatowego lekarza weterynarii.

5. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii podejrzewa, że świnie utrzymywane w gospodarstwie, o którym mowa w ust. 1, mogły zostać zakażone w wyniku przemieszczenia do tego gospodarstwa osób, zwierząt lub środków transportu, zakazuje przemieszczania tych świń do czasu przeprowadzenia, nie wcześniej niż przed upływem 28 dni od dnia prawdopodobnego wprowadzenia do gospodarstwa czynnika zakaźnego wywołującego chorobę, badania:

- 1) klinicznego świń, którego wynik nie wykazał objawów klinicznych choroby;
- 2) serologicznego próbek pobranych od reprezentatywnej grupy świń, którego wynik był ujemny.

§ 4. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku stwierdzenia choroby w gospodarstwie, wyznacza je jako ognisko choroby i, poza zastosowaniem środków określonych w § 3 ust. 1, w szczególności nakazuje i nadzoruje:

- 1) niezwłoczne zabicie świń na miejscu, którego dokonuje się na nieprzepuszczalnej powierzchni, w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie czynnika zakaźnego wywołującego chorobę oraz

zniszczenie zwłok świń, w sposób określony w rozporządzeniu nr 1774/2002;

- 2) zagospodarowanie albo zniszczenie, w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie czynnika zakaźnego wywołującego chorobę, pasz, ściółki, nawozów naturalnych oraz przedmiotów i sprzętu, które mogły zostać skażone;
- 3) odnalezienie i zniszczenie, w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie czynnika zakaźnego wywołującego chorobę, produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych ze świń w okresie między prawdopodobnym wprowadzeniem choroby do gospodarstwa, ustalonym na podstawie dochodzenia epizootycznego, a zgłoszeniem podejrzenia wystąpienia choroby;
- 4) po wykonaniu czynności, o których mowa w pkt 1 i 2, przeprowadzenie w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia czyszczenia i odkażania pomieszczeń lub innych miejsc, gdzie były utrzymywane świnie, środków transportu używanych do transportu tych świń oraz przedmiotów i sprzętu, które mogły zostać skażone, w celu zminimalizowania zagrożenia rozprzestrzeniania się lub przetrwania zakaźnika zakaźnego wywołującego chorobę.

2. Powiatowy lekarz weterynarii może zastosować środki określone w ust. 1 w innych gospodarstwach, jeżeli położenie tych gospodarstw, ukształtowanie terenu, na którym się znajdują, lub kontakt z gospodarstwem, o którym mowa w ust. 1, wskazują na możliwość przeniesienia choroby do tych gospodarstw.

3. Powiatowy lekarz weterynarii może odstąpić od stosowania środków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w stosunku do stad świń utrzymywanych w składającym się co najmniej z dwóch stad świń gospodarstwie, w którym stwierdzono chorobę, jeżeli ustalił, że:

- 1) żadna świnia w stadzie nie jest podejrzana o chorobę lub zakażenie, chora lub zakażona;
- 2) stado świń jest utrzymywane w całkowitej izolacji od innych stad świń w gospodarstwie, w odrębnych pomieszczeniach lub innych miejscach, oraz jest karmione i obsługiwane oddzielnie od pozostałych stad świń utrzymywanych w gospodarstwie.

4. Do przypadku podejrzenia choroby u wolno żyjących zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio. O podejrzeniu choroby Główny Lekarz Weterynarii powiadamia w formie pisemnej, za pomocą faksu lub poczty elektronicznej Komisję Europejską.

§ 5. 1. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii podejrzewa albo ustalił, że choroba mogła zostać przeniesiona z innych gospodarstw do gospodarstwa, o którym mowa w § 3 ust. 1, albo z tego gospodarstwa do innych gospodarstw, w gospodarstwach tych stosuje się środki, o których mowa w § 3 ust. 1, do czasu wykluczenia choroby, jednak nie krócej niż przez 28 dni.

2. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii podejrzewa albo ustalił, że choroba mogła zostać przeniesiona:

- 1) z innych gospodarstw do ogniska choroby lub
- 2) z ogniska choroby do innych gospodarstw

— w gospodarstwach tych stosuje się środki, o których mowa w § 3 ust. 1, przez 28 dni od dnia prawdopodobnego wprowadzenia czynnika zakaźnego wywołującego chorobę do gospodarstwa, ustalonego na podstawie dochodzenia epizootycznego.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, w uzasadnionych przypadkach, może odstąpić od stosowania przez 28 dni środków, o których mowa w § 3 ust. 1, w stosunku do części gospodarstwa i utrzymywanego tam stada świń, jeżeli ustalił, że:

- 1) żadna świnia w stadzie nie jest podejrzana o chorobę lub zakażenie, chora lub zakażona;
- 2) stado świń jest utrzymywane w całkowitej izolacji od innych stad świń w gospodarstwie, w odrębnych pomieszczeniach lub innych miejscach, oraz jest karmione i obsługiwane oddzielnie od pozostałych stad świń utrzymywanych w gospodarstwie.

§ 6. 1. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża zgodę na ponowne umieszczenie świń w gospodarstwie, o którym mowa w § 4 ust. 1, po upływie co najmniej 28 dni od dnia stwierdzenia przez niego, że czyszczenie i odkażanie, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 4, zostały przeprowadzone w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Warunki i sposób ponownego umieszczania świń w gospodarstwie są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, wojewoda albo minister właściwy do spraw rolnictwa w przypadku wyznaczenia ogniska choroby określa wokół ogniska choroby:

- 1) obszar zapowietrzony o promieniu co najmniej 3 km;
- 2) obszar zagrożony o promieniu co najmniej 10 km.

2. Obszar zapowietrzony i zagrożony określa się, uwzględniając czynniki geograficzne, ekologiczne i epizootyczne, które mają wpływ na szerzenie się choroby oraz na gospodarstwa położone wokół ogniska choroby.

3. Przy określaniu obszaru zapowietrzonego lub zagrożonego, którego obszar przekracza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obejmuje terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z właściwymi organami tego państwa w celu określenia tego obszaru.

§ 8. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w obszarze zapowietrzonym, w szczególności:

- 1) sporządza spis wszystkich gospodarstw, w których są utrzymywane świny;

2) przeprowadza okresowe kontrole gospodarstw, o których mowa w pkt 1, połączone z badaniem klinicznym świń oraz pobiera próbki do badań diagnostycznych, jeżeli jest to konieczne;

3) dokumentuje wyniki kontroli i badań, o których mowa w pkt 2;

4) nakazuje:

- a) odosobnienie świń utrzymywanych w gospodarstwie w poszczególnych pomieszczeniach lub w innych miejscach, gdzie są one utrzymywane,
- b) stosowanie, w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia, produktów biobójczych w wejściach i wyjściach, we wjazdach i wyjazdach z gospodarstw, o których mowa w pkt 1,
- c) czyszczenie i odkażanie środków transportu używanych do transportu świń oraz przedmiotów i sprzętu, które mogły zostać skażone, przed opuszczeniem gospodarstwa, obszaru zapowietrzonego lub rzeźni,
- d) zniszczenie zwłok świń, które padły lub zostały zabite w celu innym niż spożycie przez ludzi, oraz ubocznych produktów zwierzęcych pochodzących od świń, w sposób określony w rozporządzeniu nr 1774/2002;

5) zakazuje:

- a) wprowadzania do gospodarstwa lub wyprowadzania z gospodarstwa świń,
- b) przemieszczania świń po drogach publicznych lub prywatnych, z wyjątkiem dróg w gospodarstwie.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, w obszarze zapowietrzonym, może wyrazić zgodę na:

1) wyprowadzenie świń z gospodarstwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a, po upływie 21 dni od dnia wykonania w ognisku choroby wstępnego czyszczenia i odkażania:

- a) bezpośrednio do rzeźni wyznaczonej przez niego na obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym celem niezwłocznego poddania tych świń ubojowi, pod warunkiem że:
  - przebadał świny utrzymywane w gospodarstwie w dniu transportu i nie stwierdził objawów klinicznych choroby,
  - świny przeznaczone do uboju zostały oznakowane zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,
  - środek transportu używany do transportu świń został zaplombowany,
  - o zamiarze transportu świń do rzeźni został powiadomiony właściwy, ze względu na miejsce uboju świń, powiatowy lekarz weterynarii,

b) w wyjątkowych przypadkach do innego niż rzeźnia wyznaczonego przez niego miejsca znajdującego się na obszarze zapowietrzonym, pod warunkiem że:

- przebadał świnie utrzymywane w gospodarstwie w dniu transportu i nie stwierdził objawów klinicznych choroby,
- świnie zostały oznakowane zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;

2) transport świń:

- a) drogą lub koleją bez ich wyładowywania i postojów,
- b) spoza obszaru zapowietrzonego do rzeźni znajdującej się na obszarze zapowietrzonym celem poddania ich ubojowi.

3. W przypadku gdy od dnia wprowadzenia w obszarze zapowietrzonym zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a, upłynęło 30 dni i w obszarze tym występują dalsze przypadki choroby, a w gospodarstwie położonym na tym obszarze występują trudności z utrzymywaniem świń, powiatowy lekarz weterynarii, na wniosek posiadacza tych świń, po potwierdzeniu wystąpienia tych trudności i po spełnieniu warunków określonych w ust. 2 pkt 1 lit. a, wyraża zgodę na wyprowadzenie tych świń bezpośrednio do rzeźni albo do innego gospodarstwa położonego w obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym.

4. Powiatowy lekarz weterynarii w rzeźni, w szczególności:

- 1) nakazuje ubój świń pochodzących z obszaru zapowietrzonego, w oddzielnym cyklu ubojowym;
- 2) pobiera krew do badań serologicznych od reprezentatywnej grupy świń.

5. W przypadku uzyskania dodatniego wyniku badania serologicznego, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, stosuje się środki określone w § 11.

6. Powiatowy lekarz weterynarii stosuje środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4 i 5 oraz ust. 2 i 3, do czasu przeprowadzenia:

- 1) czyszczenia i odkażania, w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia, pomieszczeń lub innych miejsc, gdzie były utrzymywane świnie, środków transportu używanych do transportu tych świń oraz przedmiotów i sprzętu, które mogły zostać skażone;
- 2) kontroli weterynaryjnej we wszystkich gospodarstwach znajdujących się na obszarze zapowietrzonym, obejmującej w szczególności badanie:
  - a) kliniczne świń, którego wynik nie wykazał objawów klinicznych choroby,
  - b) serologiczne próbek pobranych od reprezentatywnej grupy świń, którego wynik był ujemny.

7. Badania, o których mowa w ust. 6 pkt 2, przeprowadza się po upływie co najmniej 28 dni od dnia zakończenia w ognisku choroby czyszczenia i odkażania, pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii, w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

8. Po przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 6 pkt 2, powiatowy lekarz weterynarii określa obszar zapowietrzony jako część obszaru zagrożonego.

§ 9. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w obszarze zagrożonym, w szczególności:

- 1) sporządza spis wszystkich gospodarstw, w których są utrzymywane świnie;
- 2) przeprowadza kontrolę przemieszczania świń i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych z tych świń;
- 3) zakazuje przemieszczania świń pochodzących z gospodarstw, do których wprowadzono świnie co najmniej na 21 dni przed określeniem obszaru zagrożonego, z wyłączeniem ich bezpośredniego przemieszczania do rzeźni;
- 4) wyraża zgodę na przemieszczanie świń poza obszar zagrożony, pod warunkiem że:
  - a) zostały one oznakowane zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,
  - b) pobrał próbki do badań serologicznych od reprezentatywnej grupy świń przeznaczonych do przemieszczenia, w okresie 14 dni przed załadunkiem i przemieszczeniem, i uzyskał ujemny wynik tego badania, a jeżeli świnie te są przeznaczone do uboju, dopuszcza się przeprowadzenie tego badania w rzeźni,
  - c) zbadał świnie utrzymywane w gospodarstwie w okresie 48 godzin przed załadunkiem i przemieszczeniem i w wyniku tego badania nie stwierdził objawów klinicznych choroby,
  - d) środki transportu używane do transportu świń lub innych gatunków zwierząt utrzymywanych w gospodarstwie oraz przedmioty i sprzęt, które mogły zostać skażone, zostały oczyszczone i odkażone przed i po opuszczeniu obszaru zagrożonego, zgodnie z zaleceniami i pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii;
- 5) nakazuje sporządzenie spisu przemieszczanych świń.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, stosuje się przez okres co najmniej 28 dni od dnia zakończenia czyszczenia i odkażania pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii gospodarstwa, w którym stwierdzono chorobę, w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 10. Główny Lekarz Weterynarii może wystąpić z uzasadnionym wnioskiem do Komisji Europejskiej o zmianę wielkości obszaru zapowietrzonego lub zagrożonego lub okresu stosowania środków, o których mowa w § 8 ust. 1—6 i § 9 ust. 1.

§ 11. W przypadku stwierdzenia choroby w rzeźni powiatowy lekarz weterynarii, w szczególności:

- 1) nakazuje i nadzoruje:
  - a) niezwłoczne zabicie wszystkich świń znajdujących się w rzeźni,
  - b) zniszczenie zwłok świń, które padły lub zostały zabite, produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych ze świń oraz ubocznych produktów zwierzęcych pochodzących od świń w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie czynnika zakaźnego wywołującego chorobę,
  - c) czyszczenie i odkażanie budynków, sprzętu oraz środków transportu;
- 2) przeprowadza dochodzenie epizootyczne;
- 3) zakazuje wprowadzania świń do rzeźni celem podania ich ubojowi co najmniej przez 24 godziny od zakończenia czyszczenia i odkażania, o których mowa w pkt 1 lit. c.

§ 12. 1. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję o uznaniu ogniska choroby za wygasłe, jeżeli:

- 1) upłynęło co najmniej 28 dni od dnia zakończenia czyszczenia i odkażania, przeprowadzonych po padnięciu lub zabiciu ostatnich świń w gospodarstwie, w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) zwłoki oraz uboczne produkty zwierzęce pochodzące od świń, o których mowa w pkt 1, zostały usunięte z ogniska choroby w sposób uniemożliwiający szerzenie się choroby.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję o ponownym umieszczeniu świń w gospodarstwie, w którym ognisko choroby zostało uznane za wygasłe, po upływie 28 dni od dnia wydania decyzji o uznaniu ogniska choroby za wygasłe.

§ 13. Terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub region położony na tym terytorium mogą być uznane za urzędowo wolne od choroby, jeżeli:

- 1) w okresie 2 lat poprzedzających złożenie wniosku o uznanie tego terytorium lub regionu położonego na tym terytorium za urzędowo wolne od choroby nie zarejestrowano objawów klinicznych choroby;
- 2) w okresie 4 lat poprzedzających złożenie wniosku, o którym mowa w pkt 1, w rzeźniach był stosowany nadzór obejmujący badanie przed- i poubojowe świń;
- 3) w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku, o którym mowa w pkt 1, był stosowany nadzór obejmujący badania serologiczne, patologiczne i mikrobiologiczne świń.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 grudnia 2004 r. w sprawie sposobu i trybu zwalczania choroby pęcherzykowej świń (Dz. U. Nr 273, poz. 2713).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *M. Sawicki*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 lutego 2008 r. (poz. 237)

Załącznik nr 1

SPOSOBY CZYSZCZENIA I ODKAŻANIA

I. Środki ostrożności

1. Osoby wykonujące zabiegi czyszczenia i odkażania zaopatrzone są w okulary ochronne lub maski, kombinезony oraz rękawice i buty gumowe.
2. Zabiegi, o których mowa w ust. 1, wykonuje się z zachowaniem wymagań określonych w przepisach o bezpieczeństwie i higienie pracy.

II. Wstępne czyszczenie

1. Czyszczenie polega na usunięciu zakażonych odchodów świń i innych substancji mogących zawierać czynniki zakaźne wywołujące chorobę z pomieszczeń lub innych miejsc, gdzie były utrzymywane świny, oraz na ich unieszkodliwieniu.
2. Czyszczenie rozpoczyna się bezpośrednio po wyprowadzeniu świń z gospodarstwa lub ich zabiciu i usunięciu zwłok. Części gospodarstwa, w których

były utrzymywane świny, i te, które mogły zostać skażone podczas zabijania świń, spryskuje się produktem biobójczym, w sposób zgodny z zaleceniami na etykiecie i ulotce informacyjnej; użyty produkt biobójczy pozostawia się na spryskanych powierzchniach co najmniej przez 24 godziny.

3. Tkanki i krew zbiera się i niszczy wraz ze zwłokami świń, w sposób określony w rozporządzeniu nr 1774/2002.

III. Dalsze czyszczenie

1. Obornik, ściółkę, skażone pasze oraz przedmioty i sprzęt, które mogą spowodować szerzenie się choroby, usuwa się z pomieszczeń lub innych miejsc, gdzie były utrzymywane świny, gromadzi w przymach i spryskuje produktem biobójczym. Gnojowicę poddaje się zabiegom zniszczenia czynnika zakaźnego wywołującego chorobę, mieszając ją z produktem biobójczym, tak aby uzyskać pH powyżej 12,5.

2. Przenośne urządzenia usuwa się z pomieszczeń lub innych miejsc, gdzie były utrzymywane świnie, a następnie każde z nich czyści się i odkaża.
3. Tłuszcz i inne zabrudzenia usuwa się z powierzchni, nanosząc na nie środek odtłuszczający, a następnie zmywając je wodą pod ciśnieniem.
4. Produktem biobójczym spryskuje się wszystkie pomieszczenia lub inne miejsca, gdzie były utrzymywane świnie.
5. Dezynfekcji oparami produktów biobójczych dokonuje się w pomieszczeniach, w których były utrzymywane świnie, jeżeli jest możliwe szczelne ich zamknięcie.
6. Części pomieszczeń, gdzie były utrzymywane świnie, w których nie ma materiałów palnych, można poddać opalaniu z użyciem miotacza płomieni.
7. Powierzchnie spryskuje się produktem biobójczym o pH wyższym niż 12,5, a następnie spłukuje się je po upływie co najmniej 48 godzin od spryskania.

IV. Ostateczne czyszczenie

Opalanie z użyciem miotacza płomieni lub odkażanie z użyciem produktu biobójczego, o których mowa w części III ust. 5 i 6, powtarza się po upływie 14 dni.

V. Odkażanie

1. Odkażanie polegające na niszczeniu czynników zakaźnych wywołujących chorobę obecnych w środowisku przeprowadza się z użyciem:
  - 1) środków fizycznych, w tym przez spalenie sprzętów drewnianych, opalanie sprzętów metalowych, użycie gorącej wody lub pary wodnej;
  - 2) produktów biobójczych;
  - 3) środków biologicznych, z udziałem bakterii nityfikacyjnych stosowanych do odkażania nawozów naturalnych.
2. Odkażanie obornika przeprowadza się w następujący sposób:
  - 1) w gospodarstwie, w którym stwierdzono chorobę, w pobliżu pomieszczeń lub innych miejsc, gdzie były utrzymywane świnie, na glebie ściślej, w miarę nieprzepuszczalnej, wyznacza się miejsce na kopiec z obornikiem o wymiarach 2 m szerokości i odpowiedniej długości;
  - 2) dno kopca, po wyrównaniu, wykłada się folią, a następnie:
    - a) nakłada się na nią warstwę obornika niezakażonego, najlepiej pochodzącego od koniowatych lub bydła,
    - b) zakażony obornik uклада się w kształt stożka na wysokość nieprzekraczającą 1,5 m od powierzchni gruntu,
    - c) przykrywa się ściółką i warstwą ziemi o grubości co najmniej 20 cm,
    - d) polewa się produktem biobójczym i pozostawia się na okres co najmniej 28 dni.
3. Gnojowicę i gnojówkę odkaża się przez:
  - 1) dodanie do zbiornika z gnojówką lub gnojowicą produktu biobójczego;
  - 2) wymieszanie produktu biobójczego z gnojówką lub gnojowicą;
  - 3) pozostawienie zawartości tego zbiornika, po uprzednim jego zabezpieczeniu przed dostępem zwierząt, w szczególności owadów i dzikich ptaków, na okres co najmniej 45 dni.
4. Odkażanie ściółki lub obornika może być przeprowadzone również przez:
  - 1) spalenie albo użycie pary wodnej o temperaturze nie niższej niż 70 °C;
  - 2) zakopanie w glebie ściślej, w miarę nieprzepuszczalnej, w celu niedopuszczenia do skażenia wód gruntowych, na głębokość uniemożliwiająca dostęp do nich zwierząt.
5. W każdym wjeździe i wyjeździe, wejściu i wyjściu z gospodarstwa, w którym podejrzewa się wystąpienie lub w którym stwierdzono chorobę, oraz w wejściu i wyjściu z pomieszczeń lub innych miejsc, gdzie są utrzymywane świnie, wykłada się maty odkażające, które są nasączone produktem biobójczym, w taki sposób, aby były ciągle wilgotne.
6. Wymiary mat, o których mowa w ust. 5, wynoszą:
  - 1) długość powinna być nie mniejsza niż:
    - a) obwód największego koła pojazdu wjeżdżającego lub wyjeżdżającego — w przypadku mat wyłożonych przed wjazdami i wyjazdami,
    - b) metr — w przypadku mat wyłożonych przed wejściami i wyjściami;
  - 2) szerokość powinna być nie mniejsza niż:
    - a) szerokość wjazdu lub wyjazdu — w przypadku mat wyłożonych przed wjazdami i wyjazdami,
    - b) szerokość wejścia lub wyjścia — w przypadku mat wyłożonych przed wejściami lub wyjściami.
7. Osoby, które miały kontakt ze świniami chorymi lub podejrzanymi o chorobę lub zakażenie oraz ze sprzętem używanym przy obsłudze tych świń, przed opuszczeniem pomieszczeń lub innych miejsc, gdzie są utrzymywane świnie, oczyszczają i odkażają ręce, ubranie i obuwie z użyciem produktów biobójczych.
8. Środki transportu używane do transportu świń oraz przedmioty i sprzęt, które miały kontakt ze świniami chorymi lub podejrzanymi o chorobę lub zakażenie i pozostawały w ognisku choroby przed opuszczeniem gospodarstwa, oczyszcza się i odkaża z użyciem produktów biobójczych.

WARUNKI I SPOSÓB PONOWNEGO UMIESZCZANIA ŚWIŃ W GOSPODARSTWIE

1. W przypadku gospodarstw, w których świnie są utrzymywane na przestrzeniach wolnych, w celu wykluczenia obecności czynnika zakaźnego wywołującego chorobę, ponowne umieszczenie świń w gospodarstwie rozpoczyna się od umieszczenia prosiąt wskaźnikowych. Za prosięta wskaźnikowe uważa się prosięta, które przed umieszczeniem w gospodarstwie zostały poddane badaniu klinicznemu i serologicznemu w kierunku choroby i wynik tych badań był ujemny. Po upływie 28 dni od dnia umieszczenia prosiąt w gospodarstwie ponownie poddaje się je badaniu klinicznemu oraz pobiera się od nich próbki do badań serologicznych w kierunku choroby.

Jeżeli u żadnego z prosiąt nie stwierdzono objawów klinicznych choroby oraz nie wytworzyło przeciwciał przeciwko wirusowi choroby, można umieścić świnie w gospodarstwie.
2. W przypadku innych form chowu stosowanego w gospodarstwie ponowne umieszczenie świń w tym gospodarstwie następuje w sposób określony w ust. 1 albo w drodze pełnego odtworzenia stada, z tym że:
  - 1) wprowadzenia wszystkich świń do gospodarstwa dokonuje się w okresie 8 dni, a świnie te pochodzą z gospodarstw spoza obszaru zapowietrzonego i zagrożonego oraz zostały poddane badaniu serologicznemu, którego wynik był ujemny;
  - 2) wprowadzone świnie nie opuszczają gospodarstwa przez 60 dni od dnia wprowadzenia ostatniej świni;
  - 3) wprowadzone do gospodarstwa świnie poddaje się badaniu klinicznemu i serologicznemu, co najmniej po upływie 28 dni od dnia wprowadzenia ostatniej świni.